

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJİETIES!

LENINA KĀRROGS

LATVIJAS KOMUNISTIKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 27 (5876)

Sestdien, 1989. gada 4. marta

Maksā 3 kap.

Tādas tikšanās vajadzīgas

19. februārī rajona kultūras namā notika rajona jauno internacionālistu salidojums. To organizēja rajona pionieru un skolēnu nama internacionālās draudzības klubs «Mēs — internacionālisti».

Salidojumu atklāja muzikāli literāra kompozīcija, kas bija veltīta visiem jaunajiem cīnītājiem antifašistiem, kuri savas dzīvības atdeva par mieru, par draudzību starp visas zemeslodes tautām.

Lai aktivizētu rajona skolēnu, pulciņu un internacionālās draudzības klubu darbu dzīmā novada vēstures un rajona internacionālo sakaru izpētē, lai uzskatāmi parādītu leniniskās nacionālās politikas būtību, lai rajona skolēnus iepazīstinātu ar PSRS tautu un pasaules tautu spēlēm un dalītos internacionālās draudzības klubu pieredzē, salidojuma delegāti sadalījās 6 sekcijās: jaunie mākslinieki, literāti, vēsturnieki, novadpētnieki, izgudrotāji, politiskās dziesmas izpildītāji. Pēc stundas delegāti atkal sapulcējās kopā, lai apkopotu rezultātus. Visās sekcijās darbs noritēja labā līmenī, bet gribētos atzīmēt labākos no katras.

Starp jaunajiem māksliniekiem talantīgākie bija Jeļena Novikova no Līvānu 2. vidusskolas, Dace Upeniece no Vārkavas vidusskolas, Ilona Vitova no Preiļu 2. vidusskolas un Arnis Žarinka no Līvānu 1. vidusskolas.

Labāko vēstules paraugums parādīja Vārkavas vidusskolas skolniece Ivanda Kūkūsilīja. Starp vēsturnieku sekcijas delegātiem izvērtās diskusija par Latvijas problemātiskiem jautājumiem: tika izteiktas domas par valsts valodu, par nacionālo simboliku un atrībūtiku. Visattīvākās bija Antonīna Gudjevska no Riebiņu vidusskolas un Gunta Bernāne no Rudzētu vidusskolas.

Novadpētnieku sekcijas dalībnieki parādīja savas zināšanas dzīmā novada vēsturē. Gribētos tīcē, ka pēc šīs tikšanās katrs internacionālās draudzības klubloceklis papildinās savas zināšanas par rajona vēsturi un iepazīstību? Visu laiku esmu strādājis, dzīvojis visam līdzīgi, bet kļūsējis. Taču tagad gribu runāt un rakstīt patiesību.

Katrū cilvēku raksturo viņa darbs. Padomju saimniecības «Rudzāti» mehanizatoram Jānis Vaivodam darba gaitas sākās pirms četrdesmit gadiem Līvānu mašīnu un traktoru stacijā. Kā toreiz visiem pušiem, pirmai iepazīšanās ar tehniku bija, strādājot par piekabinātāju. Pēc dažiem gadiem viņš ieguva traktorista tiesības. Un tā visi turpmākie gadi aizvadīti mehanizatora gaitās.

Sakumā dārbs bija grūts. Traktori bija tādi, ka kabinē, kā saka, visi vēji staigāja cauri. Pakāpeniski nāca jauna un arī vien labāka tehnika. Tagad Jānis Vaivods strādā ar T-74. Traktoram jau astotals «mūža» gads. Tāpēc tas nodots kapitālremontā. Kad tiks saņemts atpakaļ, J. Vaivods plāno vēl kādu laiku pastrādāt. Tad varēs iet arī pelniņa atpūta.

Viņš saka:

— Mans dēls Arvīds pašlaik dienē Padomju Armijā. Kad atgriezīsies, gribu, lai viņš turpinātu manas gaitas. Pirms dienesta dēls strādāja sovhozā par traktoristu. Ieguvis arī šofera tiesības. Kad pārnāks mājās, lai izvēlas pats, ko vadīt — traktoru vai automašīnu. Galvenais, lai paliku laukos, lai turpinātu to darbu, ko visu mūžu esmu veicis.

Tāpat kā visus iepriekšējos, arī pagājušo gadu Jānis Vaivods aizvadīja sekmīgi. Viņš attīts par vienu no labākajiem mehanizatoriem rajonā. Kad ti-kāmies, viņš bija atvaiņinājumā. Bet pēc tam — atkal ikdienas darbs. Varbūt tas būs karjerā, no kurienes ved smilts ceļu labošanai, varbūt kādā fermā, no kurienes uz tirumiem nogādā organisko mēlojumu, varbūt kur citur...

ATTĒLĀ: padomju saimniecības «Rudzāti» mehanizators Jānis Vaivods.

J. SILICKA teksts un foto

Manā skatījumā

Uzklausīsim tautas balsi

Savā laikā esmu daudz pārādzīvojis, piedalījies kaujas par taisnību un brīvību. Bet rodas jautājums: kāda tā ir bijusi patiesībā? Visu laiku esmu strādājis, dzīvojis visam līdzīgi, bet kļūsējis. Taču tagad gribu runāt un rakstīt patiesību.

Pateicoties biedram Gorbačovam, mēs, tauta, esam atmodušies no lielām kļūdām. Rodas jautājums: ko mēs, vecā paauzde, atstāsim mantojumā jaunajai? Tukšus veikalus, nolaistus dzīvokļus? Kādām acīm uz mums viņiem skatīties, ja mēs vairāk kā četrdesmit gadus pēc postošā kara esam atstājuši viņiem mantojumā tikai vienas kļūdas un nebūšanas?

Tagad — par vēlēšanām. Loti skaisti jau bija pa vecam, kad pēc Stalina un Brežneva paradu-ma sametām bilētenus urnā, un

bija 99,6 procenti balsu. Bi-rokrātisma aizmugure nodrošināta. Nenosaukšu vārdā iepriekšējos Augstākās Padomes deputātus, darba varonus. Bet mēs, Līvānu pilsētas un apkārtējo kolhozu iedzīvotāji, prasām: ko vini mūsu labā ir izdarījuši? Vienīgi to, ka Līvānu pilsēta no-laišta līdz pēdējai stadijai, pie-sārnotas upes un gaiss. Man ir kauns manu bērnu un mazbērnu priekšā.

Pirmsvēlēšanu sapulcēs, ku-rās tika izvirzīti delegāti uz ap-gabalu pirmsvēlēšanu sapulcēm, tauta izvirzīja cilvēkus, kas aiz-stāvētu tautas intereses, tautas atbalstītos kandidātus. Rodas jautājums: ar kādām tiesībām es varu balsot par citu kandidātu, kad tauta mani pilnvarojuši par tās izvirzīto kandidātu? Soreiz — par Marinu Kosteņecku.

Mēs, līvānieši, balsosim tikai par M. Kosteņeckas kandidātu. Tas ir cilvēks, kurš izgājis sma-

gu dzīves ceļu. Mums, līvāniešiem, ir cerības ar mūsu depu-tātēs M. Kosteņeckas palīdzību panākt Līvānu pilsētas uzplauku-mu. Atcerēsimies viņas Līvānos teiktos vārdus: «Es, dārgie līvānieši, panākšu to, būdama depu-tātē, lai Līvāni būtu tīra un skaista pilsēta, un jūsu bērni, mazbērni varētu peldēties Daugavas un Dubnas ūdenos.»

Kāpēc 709. Daugavpils teritoriālā vēlēšanu apgabala priekš-vēlēšanu sapulcē mēs, delegāti no Jēkabpils, Stučkas, Preiļiem, Daugavpils, atstājām zāli? Tā-pēc, ka mums taču nebija tiesību palikt. Jo tauta mūs bija pilnvarojuši balsot par biedru Kezberu, bet tā kā viņa kandi-dātūs bijētos nebija, ar pil-nām tiesībām zāli atstājām.

J. VEIGURS,
kara un darba veterāns,
LTB biedrs

P. S. Honorāru lūdzu pārskaltīt
LTB fondā.

**LTF Domes
valdes atklāta
vēstule
partijas Preiļu
rajona
komitejai**

Si gada 15. februārī 312. nacionāli teritorialajā vēlēšanu apgabalā (Preiļu rajons) no deviņiem deputātu kandidātiem, kurus bija izvirzījuši darba kolektīvi, tika reģis-trēts viens — Marina Koste-necka. Priekšvēlēšanu sapulces, kurā pieņema šādu lē-mumu, pilnvaras un likumību neviens netika apstrīdējis. Un tomēr vietējā laikrakstā «Le-nina Karogs» bija nopublicēti protesti ar prasībām reģistrēt papildus vienu — divus kandidātus, kuri balsošanas re-zultātā nebija savākuši ne-pleciešamo (vairāk nekā 50 procenti) balsu skaitu. So prasību atbalstīja partijas Preiļu rajona komitejas dar-binieki (27 paraksti), lai gan tas ir kļāja pretrunā ar Liku-mu par vēlēšanām. Turklat 23. februārī pēc partijas ra-jona komitejas iniciativas laikrakstā «Le-nina Karogs» bija publicēts Rīgā dzīvojošā pilsona E. Kārkliņa iesnie-gums, kurā ir vairāki rupji izlēcieni un nepierādīti ap-vainojumi, kas adresēti PSRS tautas deputātu kandidātei M. Kosteņeckai. Cita starpā, anonīmu cilvēku vārdā tiek pausts (pēc viņu domām), ka M. Kosteņecka nevar būt de-putāte.

Tajā pašā laikā vēlēšanu komisija joprojām nav radusi iespēju, lai nopublicētu ofi-ciāli reģistrēta deputāta kan-didāta politisko platformu.

Sakārā ar iepriekšminēto Latvijas KP Preiļu rajona komitejas otrā sekretāra P. Romanova vadītās apgabala vēlēšanu komisijas darbību vērtējam kā tendencīzu pie-jeju, kas vērsta uz PSRS tau-tas deputātu kandidāta dis-krēdītāciju. Tas ir pretrunā ar komisijas statusu, kurās pienākums ir nodrošināt pirmsvēlēšanu kampanas li-kumību un objektivitāti.

Izsakām protestu sakārā ar metodēm, kuras izmanto par-tijas Preiļu rajona komiteja aģitācijā pret deputāta kan-didāti M. Kosteņecku.

Pienākta Latvijas Tau-tas frontes Domes valdes sēdē 1989. gada 28. feb-ruārī

Pārskats

par pienām izslaukumiem rajona
saimniecības
(pēc agrorūpniecības apvienības
«Preiļi» dispečerīdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no Izslaukums III II I dekkā februāra gads. ar dekkā Izslaukums no Izslaukums III II I dekkā februāra gads. ar dekkā	
	salidz. ar dekkā Izslaukums no Izslaukums III II I dekkā februāra gads. ar dekkā	salidz. ar dekkā Izslaukums no Izslaukums III II I dekkā februāra gads. ar dekkā
«Krasnij Oktjabrj»	12,4	-2,6
«Sarkanā ausma»	9,9	-
«Jersika»	9,7	+0,3
M. Gorkija	9,6	+0,2
Lenina	9,3	-1,2
«Zelta vārpa»	8,6	-0,1
Dzeržinska	8,5	+1,5
Kirova	8,4	-
Raina	8,0	-0,8
«Nākotne»	7,8	-1,1
Rušonas p. s.	7,7	-1,4
«Dzintars»	7,6	+0,2
Aglonas p. s.	7,5	-0,2
Oškalna	7,3	-0,6
«Vārkava»	7,2	+0,6
«Siliukalns»	7,1	-0,1
«Ezerciems»	6,6	-
«Dubna»	6,4	+0,1
Rudzātu p. s.	6,4	-0,3
K. Marks	6,2	-1,3
Suvorova	6,1	-1,2
RAJONA	8,3	-0,4
		+0,3

M. Kosteņeckas runa 312. Preiļu nacionālā teritoriālā vēlēšanu apgabala priekšvēlēšanu sapulcē 1989. gada 15. februārī

Cienījamie klātesošie, laikabiedri, draugi!

Vispilms atļaujiet man izteikt jums savu pateicību par to augsto godu, kuru jūs man parādījāt, izvirzot mani par savu deputāta kandidātu.

Savu platformu es gribu izklāstīt savas mātes valodā, tas ir — krievu valodā, lai neviens vārds šīni zālē kādam nepaliku nesaprasts vai tiktu saprasts neprecizi.

Cienījamie biedri!

Domāju, ka valsts parlamentā jābūt pārstāvētiem dažādu profesiju cilvēkiem: lauksmīniecības un rūpniecības speciālistiem, juristiem, pedagoģiem. Bet kādu konkrētu ieguldījumu valsts pārvadīšanā var dot rakstnieks?

Rakstnieks un publicista kandidātūrai PSRS tautas deputātu vēlēšanām salīdzinājumā ar tiem kandidātiem, kuru ikdiēnas darbība saistīta ar tautas salīdzības problemām, bez šaubām, ir gan savi mīnusi, gan savi pluss.

Rakstnieks nevar tik dzīli iedziļināties noteiktas tautas salīdzības nozares problēmās, kā to var izdarīt šīs nozares speciālists. Taču rakstnieks tajā pašā laikā savā pasaules uzskatā nav saistīts ar plāniem, kopajumiem, subordinācijas ievērošanu pret Vissavienības resoriem, kuru pakļautībā darbojas speciālists. Citiem vārdiem, viņam nav izvēlējies tas domāšanas stereotips, kurš gribot vai negribot var kāvēt ierosinājumus valsts ekonomikas kardinālai pārveidei. Bet par to, ka tuvākajos gados valsts parlamentā vajadzēs pienemt kardinālus lēmumus, nav īšaubās. Ar kārtējo kosmētisko remontu ne lauksmīniecību, ne rūpniecību no krizes stāvokla mēs ārā nedabūsim.

Sodien visplašākie iedziļotāju slāni sāk saprast, ka visas mūsu pūles ekoloģijas, ekonomikas, demogrāfijas jomās būs veltas, ja savas dzīves vides aizsardzību mēs skatīsim savrupināti no garīgās un tukumiskā atmosfēras sābledībā. Jo ne velti mēs tagad runājam par dyseles ekoloģiju, kultūras ekoloģiju, valodas ekoloģiju. Ne velti, acīmredzot, arī Mihails Sergejevičs Gorbačovs savā darbībā ieviesis mūsu politiskajiem lideriem jaunu tradīciju: PSKP Centrālās Komitejas generālssekretārs netikai vienkārši regulāri tiekas ar radošās inteligences pārstāvjiem Maskavā no visām nacionālajām republikām, bet arī loti nopietni ar vīniem apspriežas par pašiem aktuālākiem mūsu valsts dzīves jautājumiem, ieklausās to cilvēku intuīciā un pārliecībā, kuri par savas Dzīmtenes nākotni domā ne tikai ar galvu, bet arī ar sirdi.

Tas, ko augsti stāvošs resoru ierēdnis uzskata par tūlītēju izdevīgumu, bleži vien nav pieņemams rakstniekam, kuram rūpnākamo, vēl nedzīmušo paaudžu labklājību. Te var minēt daudzus jo daudzus piemērus. Tieši radošā inteliģence (pirmām kārtām — rakstnieki) zvana trauksmi par Baikāla likteni, tieši rakstnieks Sergejs Zalīgins gāja cīnās prekšgalā, lai apturētu beziņēzīgā projekta izstrādi par valsts ziņelauku upi pagriešanu vretējā virzienā, tieši rakstnieks Artūrs Snips un žurnālists Daniels Ivāns pirms laikraksta «Literatūra un Māksla» lappusē cīnās trauksmi par tām neprognozējamajām kaitīgām sekām, kuras mūsu republikā varēja radīt Daugavpils HES celtnei.

Laikraksta „Lenina Karogs“ redaktoram

Cienījamais redaktori!

Lūdzam publicēt Jūsu laikraksta tuvākajā numurā tautas deputāta kandidātes M. Kosteņeckas runas pilnu tekstu. Sajā runā atspoguļoti viņas politiskās platformas galvenie virzieni. Lūdzam publicēt arī M. Kosteņeckas atbildes uz šī gada 15. februāri notikušā apgabala priekšvēlēšanu sapulcē saņemtajiem jautājumiem.

Uzskatām par nepleciešamu ar Jūsu avizes starpniecību izteikt savas bažas apgabala vēlēšanu komisijas adresē sakarā ar to, ka tā nemēģināja izmantot presi, lai darītu zināmu plašai vēlētāju saimē tā deputāta kandidāta platformu, par kuru nobalsoja vairāk nekā 80 procenti priekšvēlēšanu sapulces dalībnieku. Savas runas tekstu M. Kosteņecka iesniedza sapulces sekretariātam taču tajā pašā dienā — 15. februāri.

Jā, rakstnieki nevar ieteikt zinātniskas problēmas alternatīvu risinājumu, taču dzīve apliecinā, ka tieši rakstnieku, tieši radošās inteligences, kura plaši izmanto masu informācijas līdzekļus, lai iepazīstinātu sābledību ar kārtējo «gadsimta projektu», pozīcijās nostājas tādi ievērojami attiecīgās zinātnes nozares zinātnieki un speciālisti, kuri resoriem pat sapņos nav rādijušies. Jo ists zinātnieks pirmām kārtām ir tas, kurš ir godīgs cilvēks.

Savu deputāta platformu es veidoju, apzinoties savu pilsonisko atbildību tautas un tās nākotnes priekšā. Ja es kļūtu deputāts, tad par saviem mērķiem un uzdevumiem uzskaitītu sekojošo: pārbūves procesa padzīnāšana un paplašināšana, demokratizācija, plurālisms un pilnīga atklātība, presē, sociālā un nacionālā talsnīguma nodrošināšana, atgriešanās pie leniniskās koncepcijas par PSRS politisko struktūru kā par līdzītesigu valstu Savienību, iestātos par likuma par sirdsapziņas brīvību un cilvēka tiesībām pieņemšanu valstī, lauksmīniecības prioritātes attīstīšanu un uz ledzīvotāju migrāciju balstītās rūpniecības ekstensīvās attīstības pārtraukšanu mūsu republikā.

Sakārā ar to, ka nav tik daudz laika, lai sīki analizētu katru savas programmas punktu, par centīšos tomēr dažus izskaidrot.

1. Sociālais un nacionālais talsnīgums.

Jālikvidē visas privilēģijas tādējātajiem nomenklatūras pārstāvjiem, kuras nav saistītas ar dienestu nepleciešamību. Katrā cilvēka ienākumiem jāatbilst viņa patiesajam ieguldījumam sābledības attīstībā. Maksimāli jāsamazina administratīvi komandējās aparāta stāti. Jānodrošina visiem ledzīvotāju slāniem tāda darba alga un pensijas, lai pletītu izdzīvošanas minimumam. Jāattīsta sābledībā zēlsīrībā un labdarībā. Jānodrošina dzīvoklu fonda talsnīga sadale. Jāpalīdina aizņējumi tautas izglītības vajadzībām, radīkālā jāpārkārto skolu struktūru.

Republikas ekonomiskā patstāvība. Ekonomisko sakaru attīstību un nostiprināšanu ar citām valsts republikām un ārvalstīm tā realizē nevis pēc Vissavienības ministriju un resori atlaujām vai aizliegumiem, bet gan nēc Latvijas PSR vēldibas lēmuma. Dabas resursu, kuri atrodas

Turpretim komisija parādīja operativitāti, lai nopublicētu protestus sakarā ar priekšvēlēšanu sapulces rezultātiem, nenorādot, ka iespēja izraudzīties vienu deputāta kandidātu nav likumā pārkāpums. Sādā komisijas darbībā mēs saskatām neobjektīvu pieejumu sapulcei izraudzītajam deputāta kandidātam, kas ir preturātā rātā mērķiem un uzdevumiem.

Lūdzam šīs vēstules tekstu publicēt kopā ar M. Kosteņeckas runu un viņas atbildēm uz jautājumiem, ko mēs Jums izsūtām.

Bez tam mēs lūdzam, gatavojot laikraksta turpmākos numerus, paredzēt iespējas publicēt gan pašas M. Kosteņeckas, gan viņas uzticības personu materiālus par jautājumiem, kuri neguva atspoguļojumu priekšvēlēšanu sapulcē.

V. SAVELJEVS, N. GVOZDEVIS,
tautas deputāta kandidātes M. Kosteņeckas
uzticības personas

var pasargāt no personības kulta atdzīmšanas.

Pārmalīnas sociālajā sistēmā un likumdošanā, kas saistītas ar sievietes mātes stāvokļi sābledībā, materiālo stīmūšanu, lai risinātu demografiskos jautājumus ģimenē. Vienlaikus jāpārskata tās pašreiz spēkā esošie likumi, kas paredz privilēģijas vientuļajām mātēm, kuras ar savu amoralē dzīvesveldu laiž pašauļē garīgi un fiziski nepilnvērtīgus bērnus, tādā veidā graujot nācījas veselo ģenētisko fondu. Ekologijas jautājumi jāuzskata kā pamatu pamats veselīgas nācījas tālākai attīstībai. Regulāri jāpētē nepilnvērtīgu bērnu dzīmšanas pleauguma cēloni, jācīnās nevis par bērnu namu, psihoneirologisko pāsliņātu tikla paplašināšanu republikā, bet par tādiem sociālājiem un ekologiskajiem apstākļiem, kuros minētās iestādes vajadzētu slēgt kā nevajadzīgas. Pārreizējās internātūs sistēmas vietā jāveido ģimēnu tipa bērnu nami pēc visu pasaules attīstītāko valstu parauga.

Protams, visus kardinalos jautājumus, kuri tiktu apspriesti Maskavā (vai tā būtu ekonomika val izglītības sistēma, ekoloģija val nacionālais talsnīgums), es, ja kļūtu par deputāti, uzskatītu par savu galveno plenākumu apspriest ar jums — Preiļu rajona ledzīvotājiem un balsojot nemtu vērā tieši jūsu, nevis savu subjektīvo vēlēkoli. Tāi pašā laikā, jo runa ir par PSRS Augstākās Padomes deputātu, es nesolu, ka sākšu nodarboties ar celtniecības jautājumiem, telksim — ar fermas būvniecību Preiļu rajonā. Tādiem jautājumiem jābūt republikas val rājona mēroga deputātu kompetencē un kontrolei. Taču es esmu dzīļi pārliecīnāta: ja mums Maskavā izdosies nodrošināt sociālo talsnīgumu Latvijai, radīt tiesisku valsti, tad pašas modernākās un rentablākās fermas Preiļu rajonā tiks noteikti uzceltas.

Cīņa pret gigantomāni:

a) rūpniecībā un lauksmīniecībā;

b) tautas izglītībā (divplūsmu skolu likvidēšana pilsētās);

c) daudzstāvu lauku cīmatošās (atgriešanās pie Baltijas etnosam tradicionālās individuālās zemnieku salīdzības tradīcijām).

To vairāku rūpniecības uzņēmumu pārprofilēšana, kuri republikas teritorijā pārstrādā ievestu darbaspēku, bet saražoto produkciju pilnīgi visu vai ganādz visu izved ārpus republikas. Regulāri jānodod atklātību visās tautas apspriešanai migrācijas procesi, norādot uzņēmušus, kolhozus un padomju salīdzības, kuri stimulē šo migrāciju.

3. Tiesīska valsts. Nācījas ģēnētiskā fonda saglabāšana.

Staļinisma un neostalinisma visu nozīmugumu atmaksotāšana, un to atzīšana par nozīmugumiem pret cilvēci. Nepamatoto reprezītu visu upuru reabilitācija. PSRS ārējās politikas regionālajos konfliktos nodaļotā atklātībā (lai valstī vēlreiz nevarētu atkārtoties Afganistānas situācija). Preses brīvības praktiska nodrošināšana, dot iespēju paust savu viedokli atklātās diskusijās visiem citādi domāošajiem, to tikai brīva domu apmaiņa mūs

nātnieki sniedz atbalstu jebkurā nozarei, par kuru mēs runājam. Tas ir — es dārišu to pašu darbu, kuru veicu kā rakstniece līdz šim. Esmu pārliecināta, ka sabiedrības atmodas pašreizējā posmā mūs atbalstīs gan ekonomisti, gan speciālisti jebkurā nozarei, ko mēs patlaban redzam kaut vai Tautas frontes darbībā.

Jautājums. Kam jūs nodotu prioritāti lauksmīniecībā: kolhozu sistēmai vai fermu salīdzību sistēmai?

Atbilde. Domāju, ka pie mums jābūt ne fermerim (fermeri lai paliek Amerikai), bet gan — zemniekiem, taču zeme zemniekiem jānodod ar mantojuma tiesībām. Kamēr mēs zemi nenododim cilvēkam (70 gadu laikā mēs vairākas reizes vakarā zemniekiem zemi iedevām, bet nākamajā rātā jau nēmām nost), kamēr cilvēks neticēs, ka tā ir viņa zeme, nekādas jēgas nebūs. Kādreiz Krievijā graudus pārdeva, bet tagad mēs rāzojam kombainus 16 reizes vairāk nekā Amerikas Savienotajās Valstīs, taču graudus iepārk Amerikā.

Jautājums. Jautājums par vaikdienas publīkāciju laikrakstā «Sovetskaja molodjož». Kāda situācija izveidojusies jūsu vadītās «Zēlsīrības kustības» štābā? Vai tā ir kustības krīze vai vadības krīze?

Atbilde. Es varu uzskatīt vaikdienas publīkāciju par «dāvanu» šīsdienu sapulcei, jo mani pretinieki arī nesnauž, un vini loti labi zina, kāda man šodien stāv priekšā sapulce. Kuri vēl nav izlasījuši, iesaku izlasīt. Iespēja (vismaz es ceru, ka būs iespēja) visu to atspēkot. Jo viss raksts ir kļājis apmelojums. Ceru, ka varēšu ar preses palīdzību atbildēt jums pēc būtības. Krīzes nav, tieši otrādi. Es šodien esmu Vissavienības «Zēlsīrības un veselības» fonda valdes prezidijs locekle. Kad Maskavā tika izveidota pavēle: līdz 1988. gada beigām visām republikām organizēt «Zēlsīrības» dibināšanas konferences, es vienīgi saņēmu atļauju, šādu konferenci organizēt tādā, kad mēs jutīsim, ka esam tam gatavi. Akadēmikis Svjatoslavs Fjodorovs, kurš vadīja Vissavienības fonda, mūsu republikai kā tādu celamaizi (viņi Latvijai!) piešķirā 50 tūkstošus rubļus. Es domāju, ka tā nav republikas «Zēlsīrības kustības» krīze, bet gan tieši otrādi!

Jautājums. Kāds ir jūsu uzskats reliģijas jautājumos?

Atbilde. Savā platformā es jau par to minēju, bet varbūt kāds neuztvēra. Es runāju par sārsdapszīnas brīvības likuma pieņemšanu. Es uzskatu, ka katrs cilvēks drīkst ticēt tam, kam viņš tic. Sobīd arī «Zēlsīrības kustību» es balstu pagaidām diemžēl ne uz komjaunatnes organizāciju, kura pagādām loti daudz pāri nodariusi man un tieši šai kustībai. Starp citu, tas ir saistīts ar vakardienas publīkāciju «Sovetskaja molodjož» un komjauniešiem, kuri tur valda. Taču šobīd tieši ticīgie, un, konkrēti, tie ir baptistu konfesijas ticīgie, kuri pašreiz strādā bez atlīdzības par sanitāriem vairākās Rīgas slimnīcās. Viņi strādā «Zēlsīrībā» arī pārliecības. Es loti lielas cīrības lieši uz ticīgajiem morāles atveselošanai sabiedrībā. Es ticīgajos sāskatu rezervi, jo citādi mēs esam nonākuši pilnīgā strupceļā ar morāli.

Iekārtoti divi latviešu valodas kabinetē. Jaunajā mācību gadā tie būs arī visās pārējās skolās.

Labi strādā pilsētas tautas izglītības nodajās paspārne izveidotās kooperatīvās «Lingva», ko apmeklē trīs tūkstoši klausītāji. Kooperatīvam palīdz Latvijas Tautas frontes aktivisti. Tuvākajā laikā kooperatīvs atvērs arī lietvedības kursus latviešu valodā.

M. NIZINSKA,
LATINFORM korespondente

Rajonā, ar kuru sacenšamies

Tāna
mācās
runāt
latviski

«Manu lelli sauc Anita,» pārnākma mājas no bērnudārza, teica māmīnai Tāna Ivanova. Tagad vina katru dienu iemācis jaunus latviešu vārdus un teikumus. Visās Rēzeknes bērnu iestādēs krievu grupās ieviestas latviešu valodas standars. Valsts valodu bērni mācās ik uz sola — gan rotaļu istabā, gan ēdnicā, gan pastaigā.

TAUTAS likteni visā tās eksistences laikā viscēsākām saīstēm saistīti ar Daugavu, ko tautas tradīcijas dēvē par «Daugavu — māmuli», par liktenupi — «Liktendaugavu». Tāpēc arī Latvijas Kultūras fonda radījis Daugavas programmu ar plašu darbību saturu.

Programmas galvenā iecere ir iezīmēt Daugavu kā Cilvēkdaugavu, kā Liktendaugavu, kā seko no satiksmes ceļu, kā tautas liktenupi, panākt, lai ar šo ceļu

valsts orgānu, ne citu sabiedrīku organizāciju funkcijas, bet vispārigo mērķu sasniegšanai tā sadarbojas ar LPSR Kultūras komitejas iestādēm, vetejām Tautas deputātu padomēm, Valsts Dabas aizsardzības komiteju, skolām un visām sabiedrīskajām organizācijām, kas sekmē Kultūras fonda mērķu sasniegšanu.

LKF cīnās, lai Daugavas ūdenis, gaisu un zemi Daugavas ieleja un tās apkārtne nepiesārnotu rūpniecības, lauksaimnie-

DAUGAVAS PROGRAMMA

● Livānu pilsētas izpildkomitejā notika Livānu Tautas frontes Daugavas komisijas tikšanās ar Latvijas Kultūras fonda pārstāvjiem: G. Eberhardu — Daugavas programmas autoru, M. Dzērvi — Daugavas komisijas zinātnisko sekretāri, G. Melbergu — arhitektu un Daugavas telpiskās organizācijas programmas autoru, un V. Villerušu — Latvijas Kultūras fonda aktivisti. Kopīgi tika lemts, kas veicams, lai iestenotu Daugavas programmu un saglabātu mūsu liktenupi.

saistītais dabas, vēstures un kultūras mantojums, tā svētums un krāsns tikt saglabāts un būtu pieejams mums visiem, mūsu bērniem un mazbērniem.

Vairāk nekā gadu darbojas Latvijas Kultūras fonda Daugavas komisija, kura par savas darbības galveno mērķi tika izvirzījusi Daugavas sakopšanas programmu šī vārda visplašākā nozīmē: vides, kultūrvēstures, kultūras sakopšana ir šīs dienas nodrošītās darba jēgal. Komisija darbu veic dabas un kultūras grupās, kas cieši sadarbojas. Sajās grupās sabiedriskā kārtā darbojas zinātnieki, radošās intelleģences pārstāvji, novadpētnieki un citi interesenti.

Kultūras fonda Daugavas programmas komisija neaizstāj ne

cibas, pilsētu un citu apdzīvotu vietu noteikumē, gāzes un putekļi, nepieļauj teritorijas pieļušanu un degradāciju, kategoriski iestājas pret jebkuru plāšā mēroga esošās kultūrainavas un dabas vides pārveidošanu (jaunu lopkopības kompleksu, rūpniecības, lauksaimniecības un citu ražotnu celtniecību, atpūtas bāzu, vasarnīcu, dārzkopības kooperatīvu un citu līdzīgu objektu ierīkošanu) ārpus apdzīvotām vietām, ja tas ir pretrunā ar dabas aizsardzības likumdošanu. Daugavas ielejas (Daugavas ceļa) statusu un kultūrvēstures saglabāšanu.

LKF iestājas par pārkāpumoto un pārpurvoto kādreizējo kultūrainavu atjaunošanu, ieskaitot vēsturiski izveidojušos novadu

ipatnībām raksturīgo viensētu, ēku grupu, muižu, sādžu sakopšanu vai atjaunošanu.

LKF kategoriski iestājas par Daugavas ielejā izvietoto, izmantoto un pamesto vēl darbojošos lielos un mazo smilts, grants, dolomītu un māla karjeru neatliekamu rektifikāciju un ainaisku sakopšanu, iekļaujot tos vietējās saimnieciskajā vai rekreācijas (funkcionālajā struktūrā) aprītē.

Daugavas programma paredz esošo teritorialā plānojuma projektu koriģēšanu, informāciju dabā par telpiski ainaiskajiem objektiem, ceļu vai taku iekārtošanu, apskates maršrutu izležēšanu, ainavas kvalitātes uzlabošanu, sekmē veco parku, memoriālo stādījumu, plēmiņas vietu apkārtnes rekonstrukcijas un jaunu izveidošanas projektu un strādāšanu un realizēšanu; iestājas par veco ceļu aleju sakopšanu un atjaunošanu, jaunu aleju veidošanu, Daugavu pavadošo šoseju un galveno lielejcienu ainavu projektēšanu un sakopšanu, piešalstot kvalificētus projektēšanas un zajumsaimniecības speciālistus.

Daugavas komisija norāda lepriekšējās desmitgadēs mākslīgi uzspiestos bezpersoniskos cīematu, kolhozu, padomju saimniecību un uzņēmumu nosaukumus. Tā iestājas par Daugavas krastos esošo novadu raksturīgo vietvārdu (māju, upju, strautu, ezeru, purvu, kalnu, mežu un pļavu nogabalu, kapu, baznīcu, muižu, piļu un citu senvietu un

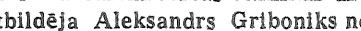
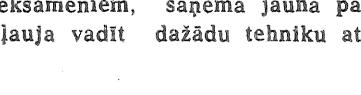
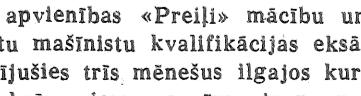
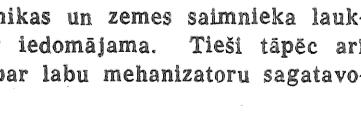
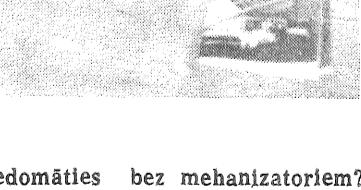
jaunvietu) atzīmēšanu dabā un atdzīvināšanu saskaņā ar vienotu māksliniecisku koncepciju. Dabā šos aizmirstos vietvārdus iedzīvināt ar skulpturāliem veidojumiem, zīmēm un mazo arhitektūru.

LKF sadarbībā ar Zinātņu akadēmijas institūtiem un augstskolām sagatavo izdošanai Daugavas ceļa dabas, vēstures, kultūras un tautas saimniecības karšu atlantu. Sākot ar 1991. gadu, paredz populārzinātniska turpinājumdevuma «Daugavas raksti» sagatavošanu un izdošanu, uzņemas veldot autorkolektīvu un organizēt populārzinātnisku grāmatu (brošūru) sērijas «Daugavas ceļi» izdošanu.

LKF aicina piedalīties Daugavas «Cilvēkarhīva» (senāk un tagad paziņamtu Daugavas krastos dzīvojošu un strādājošu plostnieku, pārcēlāju, dažādu tautas arodū pratēju, teicēju un citu dzīvesstāstu, gudribu, izgudrojumu un viņu vietu dokumentālā fiksāciju) veidošanā.

LKF vēlo šodien reāli izpildāmu un arī pagaidām utopisku priekšlikumu, ierosinājumu, projektu un citu ideju datu banku, kuru mērķis ir Liktendaugavas un tai piegulošās teritorijas sakopšana un kultūrvēstures atdzīmēšana.

Ar vietējo padomju un saibiedrisko organizāciju atbalstu organizē Daugavas svētku (dienu) pasākumus Daugavas krastos izvietotajās pilsetās.

Latgales atbalss Rīgā

Sajos trauksmainajos, dinamiskajos mēnešos, latviešu tautas atmodas laikā Rīgā kultūras dzīvi bagātina arī jauno Rīgas latgaliešu kultūras biedrību — «Trešā zvaigzne» un «Olūts» — aktivisti intelligenti. Protams, ne jau nostalgisku motivu vien aičināti rīdzinieki sarikoju mos piepilda zāles (Skolotāju namā un citur). Latgales kultūras vēstures slāni ir daudz, daudz bagātāki, nekā to apzinās krietna daja mūsu novada jaunās intelligenčes, kas dzimusi pēc otrā pasaules kara un kura pat 20. un 30. gadu novada rakstniecību un mākslu pagādām nepazīst. «Latgalešu stundās» Rīgā pārpārējums ir Latgalei agrāk raksturīgas laužu sirsnibas, vienkāršības un emocionalitātes. Tā tas bija ziemas vakarā, kad Inese Paklone un citi viņas kolegi no Latvijas radio Mūzikas raidījumu redakcijas bija parūpējušies, lai folkloras ansamblis «Grodī» jaunatnei mācītu ļoti senas latgaliešu tautas dziesmas. Tā bija arī 19. februāri, kad kopā ar Valdi Mukutpāvelu laudis dziedāja arī Līvānu novada latgaliešu tautas dziesmas!

Jāteic, ka kultūras biedrībām palidz ne vien pats Latgales kultūras biedrību savienības prezidents Jānis Streičs, bet arī citi Preiļu novada laudis. Filozofs Augusts Milts kopā ar J. Streiču vadīja diskusiju par latgaliešu nacionālo raksturu. Uz kokles muzicējis ir V. Mukutpāvels utt.

Sarikoju mos, kas veltīti Latgales kultūras darbinieku atcerēm, piedalījās (ar atmiņu stāstījumiem) arī viņu tuvinieces: rakstnieka Alberta Sprūdža dzīvesbiedre, literatūras un kultūras vētnieka Stepona Seīla meita, kā arī viņu skolēni un draugi. Sarikoju mā S. Seīla dzeju un bērniņas tēlojumu lāsiā aktrise Viņa Sirmais, čelliste Dace Ābele atskanoja Bēthovena un Vēbera skāndarbus. (So literāri muzikālo pēcpusdieni vadīja Viktors Vonogs. Rezolūciju par izmaiņām Valodu likumā bija sagatavojuši profesors Vitolds Vaineis. Nodziedājām arī latgaliešu tautas dziesminu, kura par visām ir tuvāka Andrim Vējānam — «Zīdi, zīdi, rudzu vorpa».)

Lūk, pagādām par Latgales balsīm un atbalīsim Rīgā īsumā viss, lai lasītāji gūtu priekšstatu, ko dara, latgalieši Rīgā. Mierīnāsim reizē tos, kam vēl pietiek nekautrības pat prese mest republikas par kaut kādu ...«Rīgas diktātu», vai «uzkundzēšanos» pašiem mūsu dzīmtajā novada dzīvojošajiem novadniekiem.

Nepārmetīsim ne J. Streičam, ne A. Brenčam, ka viņi — «novedēji» un latviešu mākslas filmas ne par ko negrib inscenēt ...Rudzētos vai Preiļos, ka nedzīvo novadā un savu intelektu atdod visas Latvijas, vietas latviešu tautas kultūrai!

Taisnība ir A. Vējānam, kas teica, ka Latgales kultūrai daudz laba, ja vien grib, var padarīt latgalieši arī citos Latvijas novados. Ipaši daudz Latgale galda no Daugavpils Pedagoģiskā institūta un jaunās teātra studijas intelligentes. Skaists bija daugavpilīšu stāstijums Rīgā, Mazajā gildē, par Daugavas aprūpēšanu! Varbūt līvāniešiem pletika spēka sava Mazā Daugavas muzeja izveidošanā? Būtu lielisks, ja novada skolu jaunatne pierakstītu retākos Preiļu, Vārkavas un Līvānu izlokšņu vārdus. Ar to skolēni palīdzētu Jānim Cibulskim. Viņš ir daudz jau savācīs vārdīnus un nodos manuskrītu apvienotajai izložnai vārdīnciālai. Tādu iecerējuši izdot Zinātņu akadēmijas A. Upī-

ša Valodas un literatūras institūta lingvisti. Savu artavu novada kultūras vēsturē var dot arī jaunie LVU vēsturnieki, tie, kās mācās bibliogrāfijas specialitāti. Noteikti būtu jāturpina darbs, ko līdz 1936. gadam veica bijusi Daugavpils Skolotāju institūta direktore Valerijs Seile, sastādot rādītājus par visu latgaliešu periodiku un grāmatām, kas izdots latgaliešu literārajā valodā no 1585. līdz 1936. gadam.

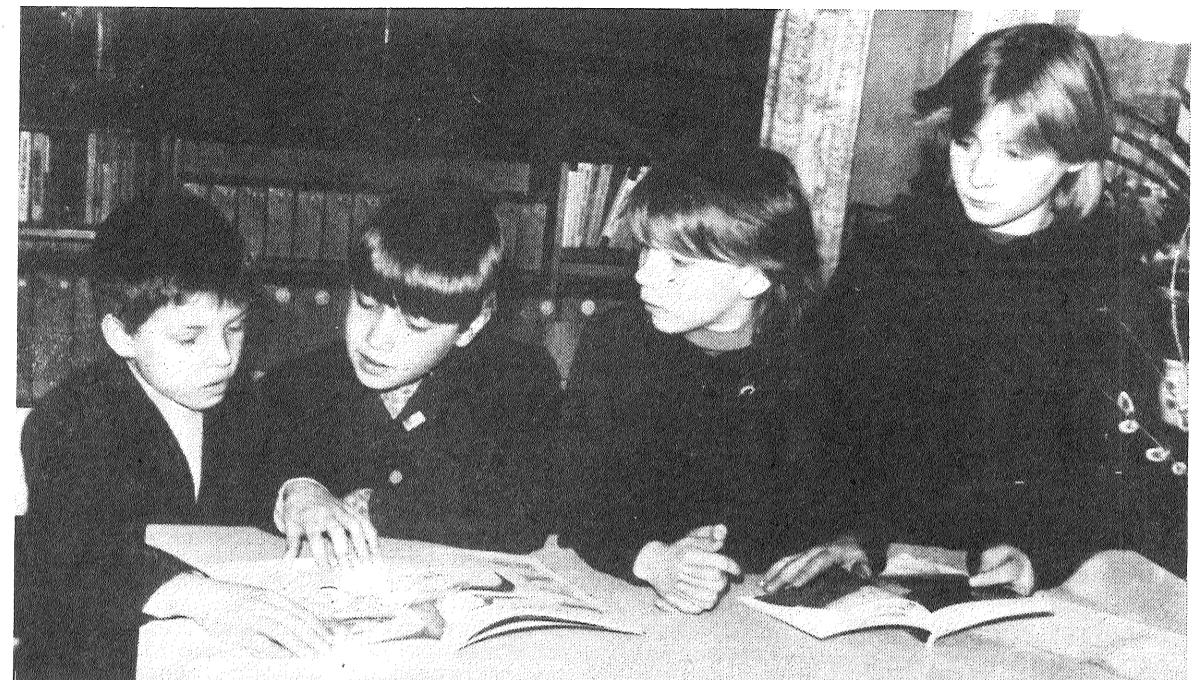
1932. gada 7. — 9. numuros žurnāla «Latgolas Škola» varam izlasīt publikāciju «Skolotāja lūma Latgolas senatnes pēteišonā». Vai neskan kā atgādinājums mūsdienu skolu ļaudim?

Dinamiskais pārbūves laiks jojo. Šķiet, tikai vēl vakar Rīgā sanācīm kopā Latgales novadā dzīmušie kultūras darbinieki, lai parakstītu pirmos dokumentus kultūras biedrības dibināšanai, lai dotu impulsu dibināšanas kongressa sarikošanai. Sajā domubiedru pulcinā bija Andrija Jurdža mazdēls J. Cibulskis, poligrāfiks J. Garančs, literāts O. Kravalis, filozofs P. Laizāns, mākslinieks J. Pīgozis, kinorežisors J. Streičs, rakstnieks un publicists E. Strods, dzejnieks A. Vējāns un citi. Salets notika «studentu namā», no kura labi var redzēt Eiropas mākslas diždarba — Brīvības pieminekļa — augstumā mirdzošās trīs zvaigznes. (Simboliski, ka arī pirmajai Rīgas latgaliešu biedrībai, Statūts pieņemot, rīdzinieki izvēlējās nosaukumu — «Trešā zvaigzne!» Par trešo zvaigzni Rainis sauka... Latgalī!)

Novadpētniekus. Šķiet, varētu interesēt arī kultūrvēsturiskā fakti, kas attiecas uz tēlnieka Kārla Zāles monumentālā Brīvības pieminekļa celšanu un restaurēšanu. Celtniecībā un restaurēšanā piedalījās arī Līvānu meistari: galdniecības darbus 30. gados veica Jānis Spole. (Līvānu ekonomiskā tehnika saimniecības pārnīcis. lielisks pilsetināšanas amatnieks.) Viņš labi pazīna K. Zāli un ir apglabāts Līvānu pilsetas kapōs. Savukārt 80. gados Brīvības piemineklim speciālu pasūtījumu veica Līvānu stikla fabrikas strādnieki, izgatavojot stēlai ipašu stiklu. To varam redzēt pieminekli parasti nakti uguni atspīdumā. Arī par šo darbu pašiem stikliniekiem nav jākaunas — padarīts labi! (Bet to jau līvānieši naši labāk zina.) Piebildīšu, ka abi brāļi Spoles, kas strādāja senāk Līvānos, bija loti precīzi, ar labu gaumi apvelīti mēbelu meistari. Vēl tagad dažās mājas vecmāmīnām ir skapji (pūra skapji) ar dekoratīviem koka griezumiem, ko darinājuši brāļi Spoles.

Jānis Spole (pēc kara viņš dzīvoja Oškalna kolhozā) loti daudz paveica tehnika (bijušās komercskolas) ēkas remontēšanā, viņš laboja mums solus un galdu, bija sirsñigs, atsaucīgs, korekts un inteligents cilvēks. (Brīvības pieminekļa celtniecības viņš un dzīvesbiedre irēja istabu Rīgā.) Tuviniekiem galdnieks stāstījis, ka maestro K. Zāle par darbu labi maksājis. Savam pieminekļa celtniecībām viņš izraudzījis tikai labākos tēlniekus un amatniekus. Sozīmē savās lekcijās šo faktu apliecināja arī tēlnieki K. Zāles biogrāfs, monogrāfijas «Kārlis Zāle» autors, Grenobles (Francijā) akadēmijas bakalaurs Vaidelotis Apsītis.

P. VILCĀNS,
žurnālists (Rīgā)

• Sīlukalna astoņgadīgās skolas skolēni uzņēmušies šefību par Lielā Tēvijas kara veterāniem, veciem cilvēkiem, kuriem nepieciešama palīdzība. Savus uzdevumus veic katra klase un atsevišķi skolēni. Piemēram, 3. klases skolnieks Jānis Šveds palīdz Matildei Sprūdžai, bet Edgars Upenieks — Helēnai Upenieciel, mazāko klašu meitenes Inese

Rudēviča un Airita Nazarova — Helēnai Skabai. Skolēni palīdz sakraut malku, sakopt mājas pagalmu, atnest maizi no veikala, kā arī veikt cītus darbus.

• ATTELĀ: čaklākie palīgi J. Šveds, E. Upenieks, I. Rudēviča un A. Nazarova.

J. ZANDES foto

Redaktors P. PIZELIS

MARTĀ LŪDZAM APMEKLĒT ŠĀDUS PASĀKUMUS KULTŪRAS NAMĀ

4. martā plkst. 10.00 — pilsētas sieviešu padomes konference.

5. martā plkst. 17.00 — vecmāmiņu pēcpusdiena.

7. martā plkst. 9.00 — koncerts māmiņām. Preiļu 1. vidusskolas skolēnu pašdarbība.

8. martā plkst. 13.00 — Preiļu bērnu mūzikas skolas 25 gadu darba atskaites koncerts; plkst. 21.00 — diskotēka;

11. martā plkst. 17.00 un 20.00 — vieskonerts. Ansamblis «Inversija». Dzied Aija Kukule un Viktors Lapčenoks.

17. martā plkst. 19.00 — viesizrāde. L. Paegles Valsts Valmieras drāmas teātra izrāde «Daugava».

18. martā plkst. 15.00 — «Ieklausies sevī, kā stāvot uz pamestas mājas sliekšņa». Tematisks sarikojums, J. Vītola LVK studentes V. Brices diplomdarbs; plkst. 21.00 — diskotēka.

22. martā — vieskonerts. Plkst. 16.00 (bērniem) un plkst. 19.00 — Nopelniem bagātās kolektīvs, Valsts deju ansamblis «Daile».

24. martā plkst. 19.00 — tematisks atpūtas vakars pilsetas pašdarbniekiem.

Rajona kultūras nama direkcija

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA VIESIZRĀDES DAUGAVPILS MUZIKĀLI DRAMATISKĀ TEĀTRA TELPĀS

11. aprīlī plkst. 14.30 un 12. aprīlī plkst. 10.00 — A. Milns, «Vinnijs Pūks un vina draugi». Dramatizējums 2. daļās. Režisors Nauris Klētnieks. Komponists Juris Kulakovs.

13. un 14. aprīlī plkst. 19.30 — V. Arro. «Kur mājas man, kas gaida». Luga 2 cēlienos. Režisors — Haralds Ulmanis.

15. un 16. aprīlī plkst. 19.30 — M. Mičela. «Vējiem līdzi». Romāna dramatizējums 3 daļās. Režisors — LPSR Tautas skatuves mākslinieks Olgerts Kroders. Komponists — Uldis Stabulnieks, Galvenajās lomās — LPSR Nopelniem bagātā skatuves māksliniece Indra Briķe un Mārtiņš Vilsons.

Pieņem kolektīvu pieteikumus Daugavpils muzikāli dramatiskajā teātrī.

Par bīlešu iepriekšpārdošanu tiks paziņots atsevišķi.

Lai tiem citiem labi bija, Man vairs laba nevajaga, Zemes māte roku sniedza,

Viegla smiltis vēlēdama.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Kārlim Vilcānam sakarā ar TĒVA nāvi.

Līvānu eksperimentālās bio-

kīmiskās rūpniecības kolektīvs

Sirmie bērzi, šalciet kļusi, Sveiciet tālos apvāršņus!

Tēva sirds ir aprimusi,

Caklās rokas miera dus.

(A. Vējāns)

Skumju brīdi esam kopā ar Veliku ģimeni, no TĒVA atvadoties.

Kolhoza «Ezerciems» kolektīvs

PREIĻU RAJONA

IEDZIVOTĀJU ZINĀSANAI

Katra mēneša piektdienās no plkst. 10.00 Līvānu patēriņā biedrības komisijas veikals organizē vieglo automašīnu un motociklu pieņemšanu komisijā un pārdošanu, kā arī novērtē automobilu dāvināšanas, mantojuma, mantas dalīšanas, apmaiņas un citos gadījumos. Lai pārdomu automobili vai motociklu, līdzībā jābūt dzīvesbiedra rakstiskai piekrišanai, kuru ir apstiprinājis notārs, ciema padomes priekšsēdētājs vai kāda cita amatpersona.

Komisija strādā Līvānu komisijas veikālā.

Līvānu patēriņā biedrības valde

25. martā plkst. 11.00 Līvānu evangēliski luterāniskajā baznīcā notiks

AIZLŪGUMS
par Stalīna laikā represētājiem.

PĀRDOD govi kolhozā «Krasnij Oktjabrjs», Zariņos, V. Nikonovs.

PĀRDOD nepabeigtu dzīvojamā māju Līvānos, Siguldas ielā 2 b.

SADZIVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTĀ

izveidotais kooperatīvs
aicina darbā Līvānos
šuvējas mājražotājas.

Uzzīnas pa tālrungi 44228.

Vairs tikšanās gaišuma nebūs,
Ir atdots un panemis viss.

(A. Elksne)

Sērojam kopā ar Silviju Vilcāni, TĒTI smiltājā izvadot.

Līvānu 1. vidusskolas 6. b
klases kolektīvs

LENINA

MUSU ADRESE:
228250, Preiļi,
Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

• REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodalas — 22154, agrorūpniecības kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodalas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodalas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvediba, uzzīnas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otādienās, ceturtdienās un sešdienās latviešu un krievu valodās. Iespēsts Latvijas izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības rāzošanas apvienības Daugavpils (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Lenina Karogs» («Ленинское знамя»), Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 638 eksemplāri (latviešu valodā — 10 286 eks., krievu valodā — 4 352 eks.).

Indeks 68169.

Pas. 3